

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Qvatvor Conseqventibvs Pertexens, Quae post beatum S. Xauerij
Obitum Soc. Patres ad Dei gloriam in iisdem Prouinciis gessere

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1667

21. Meacum armis Bonzij turb. Villela eò redit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11445

nauigaret, fruiturus tantisper, eorum consuetudine, præceptionibus, & exemplo. Pono hic testis oculati de illo epistolam. Inter multos ad Christum Meaci à Villela ductos, eminet filius illustrissimi Sacaiensium optimatum, puer est annorum tredecim, lepore gratiæ, & elegantia corporis nulli quem viderim secundus; sed multo præstantior animi dotibus, in summo enim splendore generis, nihil eo modestius, nihil apud se demissius, ingenio viuax, felix capaci memoria; precando & afflicto corpore mirè assiduas; cordatus supra quam valeat ab ea ætate expectari. Confessionis & Eucharistiæ octauo quoque die adibat mysteria, cum iis lachrymis, & ea significatione pietatis, quæ cunctos pudore suffunderet, quicquid in Patribus imitabile notasset, nitebatur in se ad viuum exprimere: quo nihil Iaponibus magis ratum, caput sibi attondit; vestes abiicit pretiosas, contemptum caducorum omnibus suavit, comitatus est illum Turrianus in portum Vocochuram inde cum suis remisit Meacum. Sed æquè nihil permouit animos vt pueri fletus & acerbitas doloris cum indiceret illi Turrianus morem gerere parenti, & Sacaium reuerti oportere, optasset in Dei obsequio vitam nobiscum traducere. Salutatis omnibus, & vna spe tantum seipse consolans futuri in annum sequentem reditus, Firandum nauigauit, Firandi nihil prius habuit quam vt in templum se conferret, inde vt notus paterno splendore, & quasi pro vno de nostris habitus rogatus est ab Antonij vxore (celebris illius Christiani) vt se ante discessum aditu dignaretur, visit ergo illam officij gratia suo famulitio stipatus, & cum forte tunc eius honorariæ puellæ confessionem pararent sacram, occasione vsus, valde piè de confessione apud illas egit, fuitque illi pronum id appositè præstare, quod priusquam Firandum appelleret, Vocochuræ de pœnitentia per multos dies, verba fecisset ad Christianos.

Villelæ Sacaij fructuosam operam nauanti, solitis artibus obstabat, dæmon vt quicquid eius labore strenuo ædificatum esset, quamprimum euerteret, ac ne Bonziis deesset probabilis species ad persuadendum populis, quæ Christiana intraret religio, hac rebelliones, incendia, regnorum clades pariter intrare; Meaci vnde ante mensē, Sacaium venerat Villela, tumultus primū, & seditiones, post etiam bella, cædesque urbem deformatunt; quarum tamen soli auctores fuere Bonziji, qui magnum Principem concitauere aduersus Cubosamam, & partes secuti perduellis, in eius exercitu præcipuo numero militarunt, cum viginti hominum millibus Meacū obsedit, alternante vices inter exercitus hostiles victoria, Bonziji victores, dein victi, Meaco potiti sunt, post inde cruento prælio, à Cubosamæ filio expulsi eam amisere. Nec cessatum à bello ante anni finem, tunc mense Septemb. an. 1562. Sacaium inter & Meacum aperto cōmeatu, reuisit suos Meaci Villela Christianos, vt eos erigeret, quo tamen admodū non egebant, quòd in medijs armorū tumultibus, nihil remisissent de cultu solito præscriptæ sibi pietatis, trium sorte delectus etiam tum fiebat quor

V v measibus

21.
Meacum ar-
mis Bonzij
turb. Villela
cò redit.

mensibus qui de liberali Christianorū caritate largā stipem partirentur in pauperes, in quo magnū decus rei attulit Christiana, in ligno facinus nobilissima matrona, quæ immensis potens diuitiis, sepulchro solum quod sibi ad victum tenuem suffecturum putabat, reliqua omnia profudit in cæcos, elephantiacos, mutilos, aliisque afflictos miseris qui Meaci degebant, quod factum nullius ante hac exempli susceptum illicio Iaponiæ omnis laudem promeruit, præterquam Bonziorum quos sua potius iis bonis frustrata cupiditas, quàm in Christianos torquebat inuidia. Fidelium cæteros etsi par omnes spiritus non egit, ad eandem opum eum matrona illa despicientiam, iis certè non defuit, mutua illarum communicatio, ad Ecclesiæ nascentis quoad valuit apta morem, communionem saltem facultatum, qua familiæ tenues pinguiorum sumptibus alerentur. Menses octo Villela, Meaci posuit, docendis Ethnicis, & Christianorum augendis virtutibus, magnitudine animi præsertim, in omnes imperus, & machinamenta Bonziorum. Contendit & pagis, & castellis prodesse, vicina vrbi euentu vario, & fructu dissimili peruadens. Multi enim, potissimum nobiles, reuerentiam veritatem dogmatis Christiani probè animo comprehensam, solumque ex omnibus sanctum, & legitimum adorabant, sed negabant assuetos licentiæ, quam sectæ Iaponum sensibus indulgent, fingendos vnquam ad amissim illius dogmatis, quod impuritates labeculam ne cogitatu quidem admitteret, sic se nihilominus damnandos, & addicendos inferis post hanc vitam, huius autem quæ possent interim potiri gaudia, voluptatesque amissuros, præstare itaque, excrucianos in futurum, præsentibus frui, quàm esse miseris vtrobique, dictum sit eadem philosopha quadrupes, & possint ab asina hæc reuinci, si suam Balaamus iis opponat. Ibat iam annus 1563, in Aprilem, & Meacum sua cum omni ditione tranquilla pace fruebatur, cum repente armati aduersus Cubosamam insurgunt Bonziji, accusant eius tyrannidem, regna septem ab eo, legitimis regibus erepta, id se videlicet vlcisci, nempe homines tam sinceræ, & sollicitæ probitatis, vt dum propriam calcarent, & incestarent conscientiam, multum curarent alienam. Sed enim hac strophæ perduelles se te-gunt, & mota in dominos arma speciosis fucant coloribus, vt iure fieri videatur quod rebellio sit; & priuatæ libidines, boni publici gratia subornatæ populis probentur. Imminebat vrbi ad obsidionem exercitus, cum magna orta est Villelam inter, & Christianos contentio, Nitebantur ab eo modis omnibus extorquere Sacaium tantisper diuiterer, dum conquiescerent præsentis tumultus; nam si vrbs cederet in potestatem Bonziorum certò illum statim è medio tollendum; eo vero sublato, & quem sibi tandem eius vice futurum? ne vellet de sua ipsorum in Christi fide constantia sentire timidius; nec eorum minorem, quos in Christo tam multos genuerat, quàm sui vnus habere rationem; denique breuem eius absentiam, iacturæ illius perpetuæ præferri oportere. Contra ipse communem cum iis aleam subire obstinabat; mercena-
rij

22.
Fides Christ.
duobus Eth-
nicis datur
examin &
conuertuntur.